

Slovinci pod Hitlerjem

Prve odredbe okupacijskih oblasti od okupacije do 17. oktobra 1941, izvorno poročilo iz Slovenije:

Vsa Gorenjska je sedaj pripadla nemškemu rajhu. Imenujejo jo "Spodnja Koroska". Prve aretacije slovenskih rodoljubov so bile na tem ozemlju dne 18. aprila 1941. Nekaj aretirancev so v kratkem času pustili na svobodo, druge pa so poslali v Celovec v zapore na St. Rupert Strasse. V zaporih v Celovcu je bilo mnogo trpljenja. Ujetniki niso dobili perila, da bi se preoblekli, hrana je bila jako slaba. In sploh so z njimi trdo ravljali. Od 18. aprila naprej pa je zabela s svojim delom Gestapo. Prva aretacija slovenskih rodoljubov je več aretacij poedinov, zlasti dne 26. aprila. Nemška zasedna oblast je hotela takoj v začetku pokazati svojo moč nad slovenskim prebivalstvom. Prva večja skupinska zapirala je Gestapo začela v četrtek 1. maja. Ze pred tem dnevi je prišlo na Gorenjsko več skupin. Ljudje so mislili, da so jih zapirali z namenom, čuvati javni red ali ustanavljati nov stranke. Šele pozneje so se pokazali, čemu so prišli. Njihovo navzočnostjo naj bi nadzorovali prebivalstvo, da se ne bi upiralo v času aretacij. Aretirance so prvega maja zapirali v sodnijske zapore na Jesenicah. Vse aretirane aretacije in vse posebej v teku maja so zadele tudi nedolžne ljudi. Do tedaj niso nikoli zakrivil kakega tujega dejanja. S temi aretacijami so hoteli ustvariti prve podobne ostalega prebivalstva na razne lažne teorije, da v življenju prebivalstva "spi nemški duhovščina in učiteljstvo sta kriva, da so se Slovinci poslovenili...". V tej prvi skupini aretirancev so bili duhovniki (tudi božični nad šestdeset let stari duhovniki), dalje učiteljstvo in drugi izobraženci. Zdravniki in radovljiškem okraju niso zapirali (razen onih na Blede) v kranjskem in škofjeloškem okraju pa tudi temu stalni kaznilnici v St. Vid, so začeli v Begunje dovažati "komuniste." Vsa, ki je bil po tem dnevu aretirani, je moral hočeš nočeš biti komunist. Seveda velika večina teh ni bila nikoli komunističnega mišljenja in tudi sedaj ni. Edina njihova krivda je bila, da niso hoteli postati čez noč Nemci. Sedaj se je tudi zelo spremenilo ravnanje stražnikov v Begunjah. "Komunistom niso dovoljevali nobenih olajšav in ravnali so z njimi silno strogo, včasih naravnost nečloveško. Zlasti se je poostrišlo življenje "komunistov" v Begunjah od meseca julija naprej. O tem bomo pozneje več slišali. Takaj naj le toliko omenimo, da (Dalje na 3 strani)

Ladje bele, ladje lepe...

(Ta prekrasni umotvor mojstra Ivana Zornana bo na programu Glasbene matice v nedeljo; pela bo pesem sopranistka Tončka Simčič.) Ladje bele, ladje lepe, ki krasite ocean, kaj prinesle ste iz dalje v svetli, varni naš pristan? Ste prinesle nam pozdrave naših fantov, v noč pojoč, ali glase zadovoljstva tihih, srečnih gorskih koč? Glase žalne smo prinesle, plač in bolni krik rodu, ki mu cvet sokolov drznih spava v grobnem večnem snu. A prinesle smo i glase silne volje in moči, neupogljivosti, ponosa: vestnike srečnih dni.

POROKE

V soboto ob devetih se bo poročil v cerkvi sv. Vida Anthony R. Zupančič z Miss Frances Zorc. Ženin je sin dobro poznane družine Mr. in Mrs. Lawrence Zupančič iz 6528 Schaefer Ave. Nevesta je pa sestra dobro poznane harmonikarja Jack Zorca.

V soboto ob enajstih bo v cerkvi sv. Lovrenca poroka Miss Mary Barle z Mr. Arthur Gedeon. Nevesta je hčerka Mr. in Mrs. Frank Barle iz 7701 Issler Court, ženin je pa druge narodnosti. Vsi sorodniki in prijatelji so vabljeni k poročni maši. Mladima novoporočencema pa želimo obilo sreče v zakonskem stanu.

V soboto 11. aprila bo v cerkvi Najsv. Imena na 8328 Broadway ob devetih dopoldne poroka Miss Dorothy Urigel (Skufca) z Mr. James Cabot. Nevesta je hčerka Mrs. May Skufca iz 3708 E. 77. St., ženin je pa sin Mr. in Mrs. Joe Cabot iz 9921 Elizabeth Ave. Sorodniki in prijatelji so vabljeni k poročni maši. Zvečer se vrši svatba v SND na 80. cesti. Vso srečo želimo mlademu paru.

V nedeljo na sejo!

Društvo sv. Kristine št. 219 KSKJ ima v nedeljo popoldne ob dveh sejo v navadnih prostorih, to je v šolski dvorani fare sv. Kristine v Euclidu. Članstvo je prošeno, naj se udeležijo v polnem številu. Zlasti tisti naj pridejo, ki so morda že pozabili, kje društvo zboruje.

Članice Oltarnega društva članice Oltarnega društva sv. Vida so vabljene, da pridejo s seboj tudi svoje prijateljice.

20 LETNICA NAJVEČJEGA SLOVENSKEGA DRUŠTVA V ZEDINJENIH DRŽAVAH

V nedeljo bo praznovalo 20 letni obstoj največje društvo pri KSKJ, ki je obenem tudi največje podporno društvo med Slovinci v Ameriki, to je društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ. Slavnost se bo vršila v Slovenskem domu na Holmes Ave. in sicer bo obstojala iz dveh delov: Ob sedmih zvečer se prične koncert, katerega priredi mladinska godba tega društva, potem se bo pa vršil ples in splošna domača zabava. Atrakcija tega večera bo poset gl. predsednika John Germa, ki ob prihodu na to prireditev iz daljne Pueble, Colo. Mr. Germ

NOVI GROBOVI

Leopold Reya Po kratki in mučni boleznij je umrl v St. Alexis bolnišnici Leopold Reya, star 44 let, stanujoč pri sestri Mrs. Frances Benedict, 17510 St. Clair Ave. Poleg te sestre zapuščata tudi brata Josipa in več drugih sorodnikov. Doma je bil iz vasi Vipolže pri Gorici, kjer zapuščata brata Johna in Franka ter sestro, omoženo Benedict in veliko sorodnikov. Tukaj je bival 21 let ter je bil zaposlen pri NYC. Pogreb bo v soboto zjutraj iz Zelejevih pogrebnih prostorov, 458 E. 152. St. Čas pogreba še ni določen.

Martin Opalk Po kratki boleznij je umrl v Polyclinic bolnišnici Martin Opalk Sr., stanujoč na 305 E. 156. St. Pogreb ima v oskrbi Želetov pogrebni zavod. Več o tem poročamo prihodnjik.

Josephine Turk Včeraj je umrla v bolnišnici Miss Josephine Turk, stara 23 let. Še kot otroku so ji starši umrli in je bila ves čas pri tujih ljudeh. Tukaj zapuščata sestri Julio in Pauline ter brata Laddie. Pogreb bo v soboto ob enajstih v cerkev sv. Tomaža iz pogrebnega zavoda Gallagher, 9610 Miles Ave. Njeni starši Martin in Agnes Turk so živeli v Newburghu na 91. cesti.

V 20. okraju bo vroče! V 20. kongresnem okraju imamo za primarne volitve dozdaj že tri kandidata. Možnost pa je, da se še kateri pojavi, da porazi sedanega kongresnika Martin L. Sweeney, kateri je, kot znano, nasprotoval večinoma vsem priporočilom predsednika Roosevelta. To bo, kot pravijo politikarji letos, ko je vse 100% za Rooseveltom, zelo škodilo Sweeneyu. Dozdaj prijavljeni kandidati iz 20. okraja so: Michael Feighan, Ed Bradley in Martin L. Sweeney.

Razprodaja pri Dolganu Slovenska firma Anton Dolgan, 15617 Waterloo Rd. je priredila spomladansko razprodajo, na kateri boste dobili velike vrednosti. Dolgan ima v zalogi vse, kar se potrebuje za hišo in dom.

Zahvala za pozornost! Angela Praznik iz 1176 E. 61. St. se prav toplo zahvaljuje prijateljicam za obiske in darove v času njene boleznij. Pravi, da se jih bo vedno hvaležno spominjala.

Zadušnica V nedeljo ob enajstih bo v cerkvi sv. Kristine darovana sv. maša za pokojno Mary Peklenk. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Načelnik U. S. generalnega štaba je šel v Anglijo na važen razgovor

Velikodušen dar Minister Franc Snój je poslal dar \$25.00 v sklad Jugoslav univerzitetnega kluba, iz katerega se bo plačala šolnina nadarjenim Jugoslovanom, ki se vpišejo v inženirsko šolo Case. Da se nabere kaj več v ta blag namen, bo priredil Jugoslav univerzitetni klub koncert v SND na St. Clair Ave. v petek 17. aprila. Pri tem koncertu bo sodeloval slovit Glee Club iz Case inženirske šole. Vstopnice za ta koncert so že v prodaji in se debe tudi v našem upravništvu. Prav toplo priporočamo narodu, naj seže po vstopnicah. Ložani vas vabijo! Prijubljeno društvo, v katerem so včlanjeni naši vrli Ložani, vas vabi v soboto večer na prijetno plesno veselico v Twilight dvorani, 6025 St. Clair Ave. Igrala bo godba Johnny Pecon in za vsestransko postrežbo, to se pravi najboljšo postrežbo, vam garantirajo Ložani. Lepega petja ne bo manjkalo, saj imajo Ložani svoj moški zbor, ki poje ko zvon. Strelci se pripravljajo! Vsi člani St. Clair Rifle kluba naj bodo v nedeljo zjutraj ob osmih na farmi, kjer bodo začeli pripravljati vse potrebno za strelsko sezono. To so ukazi predsednika Leona. Glede menaže pa ni nič omenil, če bodo fantje ob svojem, ali bo kako drugače. Kratke vojne in druge vesti KAIRA, EGIPT. — Iz Libije prihajajo poročila, da so pričele osiške čete z novo ofenzivo v Libiji. Nemci imajo v severni Afriki do 125,000 mož, ki se zdaj pomicajo proti angleški liniji južno od Tobruka. NORFOLK, VA. — Sovražne podmornice so zadnji teden torpedirale dva ameriška tovorna parnika. Iz obeh ladij so rešili 31 mož posadke, a 36 jih pogrešajo. TOKIO. — Uradni radio je poročal, da so zajeli Japonci na Javi 82,618 ujetnikov, med temi 883 Amerikancev. Uradno tudi poročajo, da so izgubili Japonci na Javi 85 mož ubitih in 1,784 ranjenih. KUJBIŠEV, RUSIJA. — Novi ameriški poslanik za Rusijo, admiral Standley, je izjavil napram časnikiarskim poročevalcem, da bodo ameriške pošiljske za Rusijo do konca aprila dosegle začrtan program. WASHINGTON. — Predsednik Roosevelt je razglasil dan 17. maja kot "Jaz sem Amerikanec" dan. Ta dan naj bo v priznanje vsem onim, ki so s starostjo dosegli svojo državljansko pravico in vsem onim, ki so lansko leto dobili državljanske papirje. Z drugo proklamacijo je pa predsednik razglasil dan 10. maja kot Materinski dan. LONDON. — Časopisje piše, da se je vnela v Bengalskem zalivu ob Indiji velika pomorska bitka med Angleži in Japonci. Kaj več o tem ni znanega. Samo toliko je znano, da operira v Indskem morju večja formacija japonskih ladij in da jih išče angleško bojno ladjevje. LONDON. — To, da je prišel v London načelnik ameriškega generalnega štaba, general Marshall, je dalo povod govoricam, ki so se kot klik raznesle po vsej Angliji, da se snuje nova fronta, ki jo bodo odprli Amerikanci in Angleži nekje na evropskem kontinentu. LOS ANGELES, CAL. — Za vso južno Kalifornijo je bila ukazana v sredo večer popolna tema, ker so oblasti sumile, da se nahajajo v bližini nepoznana letala. MOSKVA. — Rusko poročilo javlja, da so Rusi uničili v zadnjih 10 dneh 545 bojnih letal Nemcem.

Načelnik U. S. generalnega štaba je šel v Anglijo na važen razgovor

Z njim je šel Harry Hopkins, ravnatelj posojilnega sklada. General Marshall se bo najbrže posvetoval z angleškimi generali glede ofenzive zaveznikov v tem letu.

AMERIKA LAHKO PRODUCIRA ŠTIRI TRENIRANE DIVIZIJE VSAK MESEC

London, 8. aprila. — General George C. Marshall, načelnik ameriškega generalnega štaba in Harry Hopkins, ravnatelj posojilnega sklada, sta dospela danes na bombniku v London na razgovor z voditelji angleške bojne sile. General Marshall se je najprej dve uri razgovarjal s premierjem Churchillom, potem je pa povedal časnikarskim poročevalcem, ki so se zbrali v ameriškem poslaništvu, da so Zed. države zdaj v stanu producirati štiri popolnoma trenirane divizije na mesec. Navzoč je bil tudi Hopkins, ki je izjavil, da samo vojna produkcija ne bo odločila vojne, ampak tudi vojaki pod generalom Marshallom in mornarji pod admiralom King-om. Ko so vprašali generala Marshalla, če je zadovoljen s položajem v Avstraliji, je odvrnil, da se stvari tam dobro razvijajo in da je situacija tam v izvrstnem izgledu. Marshall je rekel, da nima na programu obiska Avstralije in da tudi še ne ve, če bo obiskal Srednji Vzhod, da bi pa rad šel na Severno Irsko, kjer se nahajajo ameriški vojaki. General je tudi povedal Angležem, da so Zed. države v sredji splošne mobilizacije in da treninga vojakov boljše napreduje, kot bi pa mogla v Angliji, ker je v Ameriki več praznega prostora.

Hopkins je pa zatrdil Angležem, da se pripravljajo na vse, kar se potrebuje za vojni program.

Washington, 8. apr. — Urad za produkcijo je prepovedal zgradbo vseh novih poslopj, najsi bo za rezidence ali za trgovino. Govori se celo, da bo ustavljena morda tudi gradba onih poslopj, ki so že v delu, ako bo potreben gradbeni material za vojni program. Odredba stopi v veljavo v četrtek 9. aprila. Ukaz zadene vsako novo zgradbo, ali popravo iste, ako znaša proračun več kot \$500, razen ako to dovoli s posebnim privoljenjem vlada. Slično dovoljenje se mora dobiti tudi za agrikulturne zgradbe, če znaša proračun več kot \$1,000. Da se prepreči kake izmik, odredba ukazuje, da ne sme v teku 12 mesecev nihče potrošiti na svoji hiši več kot \$500. S tem bo ostala vsa gradbena industrija za privatne namene. (Ta odredba bo vrgla z dela samo v Clevelandu do 10,000 gradbenih delavcev v prihodnjih 30 dneh).

Ely, Minn. — Dne 2. aprila je po enem tednu belezni preminul v bolnišnici Frank Trdan, star 67 let in rojen v Prigorici pri Ribnici na Dolenjskem. V Ameriki je živel 45 let in bil je samski. Tukaj zapuščata sestro in nekaj drugih sorodnikov, v stari domovini pa brata.

\$1000 je že lepa vsota! En tisočak tudi v teh sicer dobrih časih, ko je denarja ko listja, ni kar tako, da bi ga človek prezrl. In kar za en tisočak bo dalo društvo Najsv. Imena fare sv. Vida v vojnih bondih na bazarju 19. aprila. Prva nagrada bo \$500 in potem po \$100, dalje po \$50, a najmanjše pa po \$25. Torej sreča vam sili pri oknu v hišo, treba jo je samo pograbiti za lase. To pa storite s tem, ako kupite tozadevne kupone, ki ste jih dobili od tega društva. Ne dajte, da bi se vam sreča izmuznila iz rok. Kupite kupone, dokler jih še lahko!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto \$7.00
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 83 Thur., April 9, 1942

Ali bodo Zed. države napovedale vojno Balkanu?

V Washingtonu se govori, da se vlada resno bavi z načrtom, da bi napovedala vojno Madžarski, Romunski in Bolgariji, trem balkanskim zaveznicam Nemčije. Vse te tri so napovedale vojno Zed. državam par dni zatem v decembru, ko nam je Nemčija napovedala vojno. Toda Zed. države so enostavno prezrle napoved vojne gori omenjenih treh nemških lurk.

Eden izmed vzrokov te diplomatske poteze od strani ameriške vlade je bil ta, ker imajo Zed. države v teh državah med narodom mnogo prijateljev. V splošnem so narodi v Madžarski, Romunski in Bolgariji ostali na strani Amerike tudi potem, ko je Hitler prisilil njih vlade, da so napovedale vojno Zed. državam. Ko so te vlade v decembru napovedale vojno Ameriki, so mnogi Romunci, Madžari in Bolgari poslali rože na ameriška poslaštva v Budimpešti, Bukareštu in Sofiji ter demonstrirali neomajano prijateljstvo napram Zed. državam.

Zato so mnogi vplivni uradniki pri ameriški vladi smatrali za pametno, da enostavno prezrejo napoved vojne teh držav, dokler med njimi in nami ne pride do oboroženega spopada. S tem je dala ameriška vlada narodom v teh državah razumeti, da imajo še vedno dobrega prijatelja v Zed. državah, ki bo po tej vojni razpravljal o bodočem miru direktno s temi narodi, ko bodo enkrat njih totalitarne vlade strmoglavljene.

Ampak nemški naciji so pa to potezo Zed. držav obrnili v svoj prid in propagando, ter govorili Madžarom, Bolgarom in Romuncem, da je Amerika na tako šibkih nogah, da si niti ne upa napovedati vojne ter da je Amerika narodsentimentalec, ki bodo po vojni vsem sovražnikom vse odpuščali, vsled tega naj balkanski narodi brez skrbi sodelujejo z Nemčijo, ker njih bodočnost je varna, pa naj že zmaga osišče, ali pa Zed. države.

Obratno pa je mnogo Amerikancev, ki pritiskajo na ameriško vlado, naj napove vojno Madžarski, Romunski in Bolgarski. Na noben način ne morejo razumeti, zakaj bi Washington ne napravil tega koraka potem, ko je bil najprej izzvan od zaveznikov Nemčije.

Drugi pa zopet kažejo na fakt, da Rusija ne pritiska na Ameriko, naj napove vojno tem balkanskim državam, najsi tudi te pošiljajo armade na rusko fronto.

Ameriški kongres pa ne bo napovedal vojne Bolgariji, Romunski ali Madžarski, dokler ne pošlje predsednik Roosevelt običajne poslanice na kongres, in zahteva napoved vojne. Toda v zadnjem času se zatrjuje v dobro poučenih krogih, da se Roosevelt s tem resno bavi in da bo postal tožadno spomenico na kongres, ako ne pride do kakih važnih sprememb v diplomatski ali vojaški situaciji, ki bi svetovila drugačno potezo.

Ako bo Zed. države napovedale vojno tem trem državam, bi se položaj državljanih teh držav v tej deželi mahoma spremenil, in ti državljani bi postali tehnično sovražni tužci. Ako pa Amerika ne napove te vojne, potem imajo te narodnosti v območju naših držav svobodno pot, da si ustanove svobodne vlade, ki bodo prevzele po vojni državno vodstvo v stari domovini.

Da se ne pozabi...

Ko so prišli fašisti iz Drežnice in ko se jim je izjalovil tretji poskus, da bi zažgali župnišče v Kobaridu, so se podali drugo jutro v Staro Selo in tam razgnali vernike, ki so se bili zbrali v cerkvi k službi božji. Potem so šli in popolnoma oplenili poslopje kulturne organizacije "Svoboda." Številni fašistov, ki se je udeležilo teh kazenskih pohodov, je gotovo presehalo 5.000. Slovensko prebivalstvo vasi pod Krnom, je pobegnilo v hribe in gozdove, boječ se za svoje življenje.

Zastoj je protestiral provincialni odbor v Gorici in Gradiški, v katerem so bili Slovenci in Italijani enako zastopani. Posledica tega protesta je bila, da je vodja fašistov Francesco Giunta sklical shod fašistov v Gorico, ki je zahteval razpustitev tega odbora in pretel, da bo mobiliziral vse fašiste, ako se ta zahteva ne bo izpolnila.

Na 16. julija 1922 je bil v Kobaridu napovedan narodni praznik v spomin padlim vojakom. Že na predvečer je morala razobesiti vsaka hiša v Kobaridu italijansko trikoloro. Fašistična patrola je preprečila požig neke hiše, kjer ni visela zastava. Hiša je bila last nekega Italijana, ki ga pa takrat ni bilo doma, torej ni mogel izobesiti zastave.

Ta večer so izginili zadnji slovenski napisi s hiš in trgovin. Vsi slovenski napisi, ki so označevali ceste, so morali proč. Na prostoru, kjer je prejel stal Volaričev spomenik, je stal 45 čevljev visok drog, na njem pa italijanska trikolora. Vasi pod Krnom so bile prazne, ker vse slovensko prebivalstvo je zbežalo v hribe, boječ se novih napadov od strani fašistov.

Drugi dan, na praznik, se je zbralo v Kobaridu nenavadno število fašistov iz vseh krajev Italije. Bili so zastop-

BESEDA IZ NARODA

Clevelandski Slovenci vabijo

Tem potom želim povedati naši slovenski javnosti v Clevelandu, da priredi naše društvo Clevelandski Slovenci št. 14 S. D. Z. svojo običajno pomladansko plesno zabavo in sicer, dne 18. aprila v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

Za to plesno zabavo smo dobili prvovrstno godbo, igral bo Johnny Peconov orkester. Vstopnina je samo 35 centov. Sklenili smo tudi, da bomo morebitni preostanek od te zabave porabili za nabavo obrambnih bondov. Iz tega vidite, da ima društvo kot tako zelo dober namen, namreč, pomagati naši novi domovini. Vsi tisti, ki želite čim hitreje zmage naši novi domovini, ste prijazno vabljeni, da se udeležite te naše plesne zabave na prejšnji omenjeni večer.

S tem lahko veliko pomagamo, da se ohrani še nadalje naš način življenja v naši veliki in svobodni Ameriki, kajti samo še tukaj nam je dovoljeno govoriti svoj materin jezik, kdor ga hoče govoriti in pa se ga ne sramuje. Samo pomislimo, na naše onstran morja, pa bomo takoj videli, kako srečni smo, da smo v tej svobodni deželi. Kako bi se naši rojaki v stari domovini z veseljem udeležili društvene prireditve, če bi jim bilo to le mogoče.

Po našem mnenju ni nobena žrtev prevelika za našo svobodo, zato vas prosimo, da si rezervirate soboto večer, 18. aprila, za naš ples v Slovenskem narodnem domu. Pozdrav, Frank Končan.

Glas iz Euclida

V nedeljo, dne 12. aprila, bo društvo Najsvetejšega Imena, fare Sv. Kristine praznovalo 13. obletnico obstanka in sicer s tem, da člani prejmejo korporativno sv. obhajilo pri sv. maši ob 7. uri zjutraj, ki bo darovana za vse umrle člane društva.

Prosi se VSE člane, da se gotovo udeležijo, da s tem pokazemo čeli fari, da sv. misijon, ki se je ravno končal, ni bil brez sadu. Vsi se spominjamo, kako lepo nam je gospod misionar polagal na naša srca o potrebi pogostega prejemanja sv. obhajila. Poudarjal je, da je ravno tako potrebna dušna hrana kakor telesna.

Po sveti maši bo sprejem novih članov. Dobri možje, tudi vi ste vsi slišali pomen društva Najsvetejšega Imena, zato vas vabimo, da se pridružite nam v nedeljo. Zbirali se bomo v dvorani ob 6:45 uri. Bodo te točni!

Zvečer bo pa domača zabava v dvorani. Igrala bo godba Kristoff bratje, ki nam zagotavljajo, da bodo take zagodli, da bomo vsi zadovoljni in pa da se bomo prav vsi izvrstno zabavali. Za tiste, ki ne želijo plesati, bodo pa karte in druga zabava na razpolago. Ta večer bodo tudi oddane nagrade, za katere so vsi naši člani imeli listke. Če ravno živimo v resnih časih, je za vseeno dobro, da se včasih zberemo skupaj in se po domače razvedrmo. Saj ni dolgo, ko je pred Roosevelt sam priporočal in poudarjal potrebo pravega razvedrila ljudstvu, da se tako moralno utrdi za boj, ki je pred nami.

Vabimo tudi vse naše prijatelje od blizu in daleč, da nas obiščejo na ta dan. Za vse bo dobro preskrbljeno. Ne bo vam nikoli raznih vojaških in civilnih organizacij, ki naj bi slavnostno odkrili spomenik na Krnu, v spomin padlim italijanskim Alpinom iz svetovne vojne. Kot znano, je spomenik razbila strela, a fašisti so dolžili tega dejanja Slovence.

žal, ako se udeležite. Vstopnina bo samo 40 centov.

V nadi, da se zagotovo vidimo v nedeljo, dne 12. aprila, vam že sedaj zakičem na veselo svidenje in pa dobrodošli.

Pozdrav,
Frank A. Hochevar, taj.

Pri Ložanih bo veselo

Napiši zopet kaj o naši plesni veselici, ki jo priredi društvo Ložka dolina v soboto večer, 11. aprila, v Twilight dvorani — tak je bil ukaz našega društvenega predsednika.

Pisati o Ložki dolini in o Jugoslaviji sploh, pa vsi vemo, da ni prav lahko, ker nam je dobro znano, kaj se vse sedaj tam dogaja in kako naš narod tam doma trpi. Saj vsak dan čitamo v naših slovenskih časopisih v srce pretresljive stvari. Edino kar se lahko napiše zanje, je le za pomoč in zopet pomoč naši novi domovini v eni ali drugi obliki, kajti ta je edino upanje vsega civiliziranega sveta, da boš po njenih prizadevanjih res lahko sam svoj gospodar pod svojo streho, če jo imaš.

Kaj je vzrok te strašne nesreče, ni prostora tukaj za razpravljanje, saj so bile napisane že cele knjige in še bodo, toda ne pomenijo veliko, ker je preveč skupin in vsak ima svoje mnenje.

Da, pisati bi moral o veselici ložanov ter velikonočne spomine na staro domovino in kako so tam možaki in fantje piruhe trkali in pomaranče sekali, kar je bilo posebno veselje mladine. Sekali so na precej veliko razdaljo in celo skozi robec, bili so pravi čampijoni v tem poslu, bi rekel po ameriško.

Na veselici Ložanov, v soboto večer, bodo imeli zopet priliko pokazati, kako se seka pomaranče in piruhi trkajo, pa ne da bi kateri prinesel kakšen lesen piruh ali ponarejeno pomarančo s seboj.

Društvo Ložka dolina prijazno vabi vse svoje prijatelje in sploh cenjeno občinstvo, da pridete na zabavo k Ložanom. Nastopili bodo tudi naši društveni pevci in za ples pa bo igrala prav domača Johnny Peconova godba. Vstopnina je samo 30 centov, za vsestransko postrežbo vam jamči odbor društva Ložka dolina. Torej na svidenje v soboto, 11. aprila, v Twilight dvorani (prej Grdinova dvorana) na St. Clair Ave. Ložan.

"Bled" ob 25 letnici

Članstvu društva Bled št. 20 SDZ naznanjam sledeče, ker se ravno sedaj pripravljamo, da 19. aprila praznujemo srebrni jubilej obstanka našega društva in ker bi se ravno isti dan imela vršiti naša redna mesečna seja, zato obveščam vse naše članstvo, da se bo naša seja vršila v nedeljo, 12. aprila ob pol treh popoldne v navadnih prostorih.

Vsi člani pa ste prošeni, da se te seje tudi gotovo udeležite, ker je to ravno pred našo prireditvijo in je treba urediti še več stvari. Zato pa je vaša dolžnost kot člana in članice, da nam greste na roke kot pravi in zavedni člani, da skupno završimo delo, ki smo si ga zagotavljali, da bomo vsi zadovoljni. Torej ne pozabite priti v nedeljo, 12. aprila, na sejo, ki se bo vršila ob pol treh popoldne v navadnih prostorih.

Z bratskim pozdravom, za odbor, F. Krečič

Samostojno društvo Srca Jezusovega

Mislim, da ne bo prav nič odveč, če vas, člani, opozorim na prihodnjo sejo. Vsem vam je znano, da se naše seje vrše vsako drugo nedeljo v mesecu ob eni uri popoldne v starem posloppju Slovenskega narodnega doma na St. Clairju.

Že parkrat sem vas opominjal potem časopisja na splošne članske dolžnosti. Prvo in glavno, za kar mora vsak član skrbeti, je prav gotovo plačevanje asesmenta. To bi moral vsak član vedeti, kedaj in kje se plačuje asesment in nikar čakati po tri mesece, da vas mora tajnik opominjati z dopisnicami. Večina je precej redna s plačevanjem, a je pa vseeno še kak ducat članov, ki se tega nikakor ne morejo navaditi. Seveda, če se pa primeri, da je ta ali oni črtan, ker ni plačal pravočasno asesmenta, potem je pa najprej kriv tajnik, češ, zakaj me ni opomnil ali mogoče celo prišel na dom po asesment.

Kdor tako misli, je v zmoti. Naloga tajnika je, da točno vpišuje vplačani asesment ter skrbi, da se društvene blagajne ne izkorišča od strani bolj malomernih članov. Kajti vsak, ki je pristopil v društvo, je gotovo pristopil zato, da bo v slučaju boleznih ali kakšne druge nesreče deležen podpore on ali pa njegovi potomci. Torej vsak ve, kje se mora javiti, če kaj pričakuje od društva, zato pa bi moral tudi vsak vedeti, kedaj je zadnji čas za plačevanje asesmenta.

Že večkrat sem poudarjal, da pobiram asesment samo drugo nedeljo pred sejo od 12. ure naprej in potem pa vsakega 25. v mesecu sem vam na razpolago doma od šestih do devetih. Poudarjal pa sem tudi, da nikar ne hodite plačevat na dom med časom, ko veste, da sem na delu, kajti povedal sem vam že, da moja žena ne bo pobirala asesmenta in posebno pa ne če član niti ne prinese svojih knjižic s seboj. Te vrstice veljajo posebno za tiste, ki ne zahajate na seje in vam ne morem drugače sporočiti kot potom časopisa.

Torej še enkrat, nikar ne čakajte s plačanjem asesmenta do zadnjega trenutka in nikar ne napravljajte društveni blagajni nepotrebnih stroškov za opomine. Komur ta moj opomin ni všeč, naj pride v nedeljo na sejo, pa se bomo tam pogovorili. Na svidenje, Tajnik.

Kam pa v soboto?

Tako se navadno vprašamo med tednom in vsak gre najraje tja, kjer ima največ zabave in prijateljev.

Prav vljudno pa ste vabljeni za to soboto, da pridete v Slovenski dom na Holmes Ave., kjer bo imel plesno veselico ženski klub tega doma. Vsi tisti, ki ste že bili na njih veselici, ste se gotovo že sami prepričali, kako prijazen in postrežljiv se te naše ženske.

Na zadnji seji so razmotrivali, kaj neki bi pripravile, da bi resnično in bolj razveselile vse, stare in mlade. Pridružila sem se jim in sem samo ob strani poslušala in sklenile so, da bodo imele toliko vijolic, da bodo vsakega gosta okinčale z njimi. Vsi vojak v uniformah, od prostaka pa do generala, so prosti vstopnine.

Dalje so sklenile, da mora biti vsa pijača prvovrstna in tako tudi bo, saj so naročile vse najboljše in prvovrstno. Prigrizek bo pa tako okusen, da vam garantiram, da boste lahko spravili par sendvičev pod "streho" pa če se boste še tako navečerjali doma, kajti pravijo, da bodo v kuhinji tako izvrstne kuharice, ki znajo čudeže delati.

Poleg vseh teh dobrot pa bo na razpolago tudi izvrsten orkester, ki bo igral tako poskočne, da če vas ne bo ta oživil, potem

ste že kar zapisani pri pogrebni ku... Jaz sama sem že kot star "Ford," a kadar ti fantje zaigrajo, tedaj me pa privzdigne, da bi kar naprej plesala in še prepevala zraven. Prepričana sem, da bo vsega tega dovolj v soboto, 11. aprila, v Slovenskem domu na Holmes Ave., zato pa vas prijazno vabim, da mi pridete pomagat, da se bo bolje slišalo in seveda, čim več nas bo, tem bolj bomo veseli. Vsak, ki ve, kaj bo imel ta ženski klub v soboto, pravi, da tako lepe prilike pa ne zamudi.

Pričetek veselice bo ob osmih zvečer. Vstopnina je samo 35 centov in poleg tega pa imate še priliko, da boste deležni lepega darila. Torej na svidenje v soboto večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Mary Kobal.

Aprilova številka "Novoga Sveta"

Te dni izide četrta številka petega letnika, ali aprilova številka "Novoga Sveta" s sledečo vsebino:

"Zopet Rusija" (uvodni članek), "Pregled" (tekočih dogodkov), "N. N.: 'Vstani o Slavija' (pesem), "Sueski prekop" (članek), "Igra z giljotino" (črtica), Dr. L. J. Zaplotnik: "Msgr. Alojzij Plunk" (življenjski opis), J. M. Trunk: "Tih ure — 'Na dve oči' (premišljevanja), B. B.: "Edini sin" (črtica), "Slovenski pionir" (zgodovinski opis Slovencev v Girardu, Ohio), M. Sedlar-Jerman: "S potov mojega življenja" (črtice), S. Savinšek: "Apnenica" (črtica), Milko: "Moja zastava" (pesem), L. S.: "Dva motiva" (črtice), E. Pelin: "Odvetnik" (črtica), Seškovič: "Mati in sin" (črtica), "Zvezde in ozvezdje" (članek), "Dom in zdravje" (pouk in nasveti za zdravje, gospodinjstvo, itd.), "Za smeh in zabavo," C. K.: "Grofov jagar" (zanimiva povest).

"Novi Svet" izhaja okrog 15 dneva vsak mesec, z zbrano zanimivo vsebino. Naročite si to zanimivo revijo, podpirajte slovenski tisk, dokler ga je še kaj med nami. List stane letno \$2; za Kanado in inozemstvo \$3.00. Naročnino sprejema: Uprava "NOVI SVET," 1849 West Cermak Road, Chicago, Ill.

Poroča z rokavico

Da si z rokavicami že od pamtveka varujemo roke mraza, da si roke z njimi ščitimo pred zunanjimi vplivi, da nam rokavice rabijo za izolacijo rok pri operacijah, je znano. Malo znano pa je da je bilo mogoče z rokavico skleniti tudi zakon. Ta pomen je imela rokavica dolgo časa na Holandskem.

Mnogi mladi Holandci so vsako leto odhajali v kolonije, da bi poskušali tam svojo srečo kot plantažniki. Čim so se mogli s pridnim delom dokopati tako daleč, da bi si mogli ustvariti domače ognjišče so pisali sorodnikom in prijateljem v domovini, naj bi jim poškal primerno družico. Če so jim doma našli kaj takšnega so jim poslali fotografijo in vse podatke. Včasih je trajalo mesec, da si je mož v koloniji med fotografijami in podatki izbral žensko, ki mu je ugajala. Potem je pa svojemu zastopniku v domovini poslal notarijalno overovljeno pismo, s katerim ga je pobilščal, da ga sme zastopati pri poročnem obredu in je istočasno priložil ponošeno rokavico svoje leve roke.

Zastopnik je ponesel rokavico zaročenki, povedel jo je pred oltar, pri poročnem obredu je rokavico pravega ženina držal v roki in stvar je bila potem tudi pravno veljavna. Mlada žena je nato sama odšla na "poročno potovanje" v Holandsko, Indijo, kjer jo je sprejel pravi mož. Večina lastnikov nasažev v Holandski Indiji si je izbirala dolgo časa na ta način svoje življenjske družice in st-

tistike so dokazovale, da imeli t a k o sklenjeni zakon najboljši uspeh.

Poklenkov Janez iz Vnanje... goric je služil pri Janez... Ljubljani. Ker se je dobro... štrekal in bil v vseh ozirih... čko in pol, je avanziral do... vodje. Zdej je bil pa že pre... gospod, da bi šel domov... za pluzna kolca, pa je napr... prošnjo na ljubljansko pol... za službo. Takoj so ga spre... in po nekaj mesecih šole ga... poslal komisar, naj poišče... nega uzmoviča.

Dobil ga je v neki šugi... ljubljanskem polju in ga... na krvavo rihto. Ko sta šla... mu znane gostilne pri Figov... mu je rekel grešnik: "Tako... žejen, da mi visi jezik do... Počakaj tukaj na cesti pra... nut, da grem enega spit."

"Le pojdi," je rekel... detektiv, "samo kmalu ve... di." Pa je hodil gor in dol... jetnika ni bilo pol ure ve... šel detektiv v gostilno in v... če so kaj videli takega in... ga človeka.

"Aha," je rekla natak... "pred pol ure je bil tukaj... je en vrček pive in odšel p... njih vratih."

Detektiv je šel na m... in podal točno poročilo, k... mu je zgodilo. Komisar je... saj, da je bilo strah, v... dal detektivu še eno prilik... sotrieno popravi. Drugi... naj gre in ponovno vjame... vaj.

Res ga je kmalu dobil... in zopet sta jo marsikaj... rije Terezije cesti. In pr... Figovcu je je postal grešnik... naenkrat strašno žejen in... je posil našega novopost... detektiva, če si sme iti... dušo privezat.

"I, saj veš, da sem clo... da ne bom pustil, da boš... hodil po svetu. Kar pojdi... stnilno, pa kmalu pridi naz... Ozumovič je stopil k Fig... naš detektiv pa, ki je bil... san, ko sama pošajna, si... slil, zdaj me pa ne boš nap... in je šel na dvorišče in tam... kal na svoja jetnika.

Čaka in čaka, pa njega... koder ni. Stopi v gostilno... vpraša, če so kaj videli... in takega človeka.

"Aha," je rekla prav... takarica, "pred pol ure je... kaj, spil je en brinjevečk... vrček pive, pa pri sprej... tih odšel na cesto."

Ko je naš detektiv poro... misarju, da mu je zopet... telo, je ta zahrešal: "T... ne bo šlo! Samo se eno... ti dam, da se izkažeš. Po... tri zopet po tisto barabo... je ne pripelješ, se mi ne... več pred oči."

Naš detektiv je zopet... kmalu našel svojo žrtev... me pa ne boš, si je mislil... mo čakal, kaj bo napravil... sta prišla do Figovega.

SATAN IN ISKARIOT

Po nemikem izvirniku K. Mays

In tako so ubogali drug za drugim. Blazen strah jih je prejel, nobeden ni mislil na odhajanje. Oddali so puške, pometa- li nože v stran in nas plašno gledali.

Edini Melton je podivjal. Kričal je in vpil, naj ne ubogajo, naj streljajo, zabavljajo je, zahopetneje jih je psoval, da se ni sam prijel za puško, tega pa si ni upal.

Emery je stopil k njemu, mu pomnil samokres pod nos in ga nahrulil:

"Molči, otroče! Sicer ti za- prejem jezik! Le besedo še, pa ti konec tvojega govorenja!"

Daj sem tole orožje, ki ga kadar več ne boš rabil!"

Edini samokres pod nos in ga nahrulil k nam.

"All right, Charley —!" je klical. "Razoroženi so —! Kaj z njimi?"

"Zvezati jih bo treba. Drugi drugi naj pridejo sem gori!"

"Kje pa bomo dobili toliko klemenov?"

"Vak ima lasso. Z njim ga zvezemo."

"Well —! Kdor ne bo ubo- dil, dobi kroglo!"

Vrnil se je k jezeru.

Pozornost so prihajali ujetni- ni pa smo jih povezovali. Videl so, da bi bil odpor brez- platen, mirno so se vdali v svojo usodo. In če se je le ka- koj obotavljaj, mu je puškino orožje brž podvzvalo pete. Ni dolgo dolgo, pa so, vsak s svo- jim lassom dobro povezan in v roki, ležali po trati, Mogolloni pa, vsi pomešani.

Zadaj je bil na vrsti Melton. Videl je izpočetka in oči so mu begale na vse strani ter is- la, kod bi ušel. Pa blazen je bil, kot da jo je šele tedaj spoznal, v obrazu mu je krčevito delo- valo, ves se je tresel.

Ljubil jo je, mislim, resnič- no in odkritosrčno, njena kruta sebičnost in brezsrčnost pa je ko mrzel curek na mah ohla- dila njegovo ljubezen.

Ves se je spremenil. Divje je gledal, sunil jo je od sebe in kričal:

"Proč od mene, kača! Ti, le- ti si me poglajala v pogubo —! Da nisem šel za teboj v tvoj pu- eblu, — danes bi imel vse, vse, po čemer mi je hrepelo srce. In še svobodo povrh, ki sem jo izgubil, izgubil —!"

In zastokal je ko znorel:

"Ujet sem — ujet —!"

Pa ni se zmenila za njegovo bol. Spet ga je zgrabila za ra- me in vpila:

"Čisto prav se ti je zgodilo! Čisto prav —! Ogoljufal si me za denar —. Kazen te je zade- la!"

Stresala ga je, da je odleta- val:

"Sovražim te, veš, sovražim! Veseli me, da si ujet —! Vsa srečna bom, ko bom čula, da je te krvnik, — čuješ, krvnik —."

Ni več povedala.

Zgrabil jo je za vrat in jo davil pa kričal ko pobesnel:

"Kaj —! O krvniku govoriš —? O moji smrti —?"

Dobro —! Pred menoj poj- deš, ne boš se veselila moje smrti —! V smrt te bom po- slal, še preden me bodo zveza- li —!

Proč s teboj, ti satanska žen- ska, proč s teboj —! V peklo, k hudiču, odkoder si prišla za- peljevat poštene ljudi —!"

In dvignil jo je in z vsemi močmi vrvel v brezdanje jeze- ro.

Valovi so pljusknili —.

In daleč se je sklonil za njo nad vodo in tulil:

"Tamle spodaj je torba —! Tamle spodaj so milijoni —! Poišči si jih —! Tvoji so —! Cena za tvoje ljubezen —! Vsemi si jo, tisto umazano ce- no —! Vzemsi si milijone —! Čestitam — čestitam —! Haha- hahaha —!"

V novembru 1915 čez albanske gore

Tistega dne, ko smo z zasne- ženega gorovja sestopili v do- lino, smo okrog poldne dospeli ob reki Škumbi v Elbasan. Spet nismo dobili drugega pod zob, kakor, da smo natrgali kopriv, skuhalih pred Elbasanom čaj iz njih in ga slastno popili. Slad- kor sem desetic. Dečka sta jo ogledovala, metala na tla in ugotovila, da je "argento," po naše: srebro. Ker sem zvesto nosil s seboj pločevinasto sko- delo, sta mi za desetico neme- tala polno kačamak. V du- hu sem ju blagoslavljal, srce in želodec pa sta se kar smejala, da si po dolgem času vendar privežem dušo. Kačamak je bil zabeljen s tropinami (ku- hanim maslom), teknilo je kakor naši ajdovi žganci. Zamislite si: po dveh mesecih pomanjka- nja žganci! Povabil sem tova- riša Lojzeta in Franceta in smo se imenitno podkrepili. Hvala Bogu, imel sem še dvajsetico. Nisem se bal, da je ne bi mogel vnovčiti.

Kakor povsod na jugu, so tu- di v Elbasanu trgovine odprte na ulico. Za mizo sedi proda- jalec prekrižanih nog, kadi svojo čibuk in prodaja. Zahote- lo se mi je tobaka. Spet sem pokazal dvajsetico. Albane- je preizkusil zvenket dvajseti- ce in mi pokazal, naj kar na- stavim žepe. Nabasal mi je to- baka v sukunjo, da smo ga ka- dilni teden dni. Seveda mi je dal tudi papirčkov. O elbasan- ski tobak! Nekaj posebnega, res nebeški užitek. Ne prej ne pozneje nisem užival tako fine kaje.

Ogledali smo si še albanske "palače," bajte iz blata, le ne- kaj hiš je bilo "boljših." Ka- ko je danes, bi prav rad videl tudi jaz. Popoldne smo, jo mah- nili proti Tirani, to se pravi: nazaj proti severozapadu. Zo- pet smo se uvrstili v dolgo be- gungsko procesijo, ob nas pa je stopala srbska vojska. Ob po- kaj je pomagalo, ko ni bilo di- narja v žepu. Samo še staro dvajsetico in desetico pa nekaj starinskega svabrnega drobiža sem imel v denarnici. Šel sem ob vrsti albanskih prodajalcev, zakritih muslimanskih bul je bilo le malo med njimi. Ogovo- ril sem dva dečka, ki sta proda- jala svojevrstno močnato jed "kačamak." Albanski nisem znal ne besede, pogovarjali smo se samo s pogledi in prsti. Po- kazal sem desetic. Dečka sta jo ogledovala, metala na tla in ugotovila, da je "argento," po naše: srebro. Ker sem zvesto nosil s seboj pločevinasto sko- delo, sta mi za desetico neme- tala polno kačamak. V du- hu sem ju blagoslavljal, srce in želodec pa sta se kar smejala, da si po dolgem času vendar privežem dušo. Kačamak je bil zabeljen s tropinami (ku- hanim maslom), teknilo je kakor naši ajdovi žganci. Zamislite si: po dveh mesecih pomanjka- nja žganci! Povabil sem tova- riša Lojzeta in Franceta in smo se imenitno podkrepili. Hvala Bogu, imel sem še dvajsetico. Nisem se bal, da je ne bi mogel vnovčiti.

Kakor povsod na jugu, so tu- di v Elbasanu trgovine odprte na ulico. Za mizo sedi proda- jalec prekrižanih nog, kadi svojo čibuk in prodaja. Zahote- lo se mi je tobaka. Spet sem pokazal dvajsetico. Albane- je preizkusil zvenket dvajseti- ce in mi pokazal, naj kar na- stavim žepe. Nabasal mi je to- baka v sukunjo, da smo ga ka- dilni teden dni. Seveda mi je dal tudi papirčkov. O elbasan- ski tobak! Nekaj posebnega, res nebeški užitek. Ne prej ne pozneje nisem užival tako fine kaje.

Ogledali smo si še albanske "palače," bajte iz blata, le ne- kaj hiš je bilo "boljših." Ka- ko je danes, bi prav rad videl tudi jaz. Popoldne smo, jo mah- nili proti Tirani, to se pravi: nazaj proti severozapadu. Zo- pet smo se uvrstili v dolgo be- gungsko procesijo, ob nas pa je stopala srbska vojska. Ob po- kaj je pomagalo, ko ni bilo di- narja v žepu. Samo še staro dvajsetico in desetico pa nekaj starinskega svabrnega drobiža sem imel v denarnici. Šel sem ob vrsti albanskih prodajalcev, zakritih muslimanskih bul je bilo le malo med njimi. Ogovo-

sladkor, olive pa je bil dobil France. Drugo popoldne smo dospeli v Tirano. Nismo se ho- teli zadrževati. Medtem ko smo prej v gorah imeli tako bridke izkušnje z Albanci, mo- ram povedati, da je tu bilo mnogo boljše. Spominjam se Albanca, ki nam je spotoma ra- de volje dal tobaka in papirč- kov kar zastoj. Dobro je go- voril srbohrvatsko, italijansko in nemško, tudi s češčino se je po malem kosal — bil je izmed tistih, ki prodajajo po Evropi turški med in druge orientalske slaščice.

Proti Draču je že takrat dr- žala najmanj 8 m široka cesta, ki pa je bila še v surovem sta- nju, še ne posuta. Zato smo jo rajše po bližnjih mahali pro- ti Draču. Prenočili smo v oljč- nem gozdu in si spet pridno ku- hali rastlinski čaj. Bilo nas je več sto beguncev pomešanih z vojsko. Nihče ni imel niti hleb- ca ne kake druge hrane, le grenki olivni sad smo trgali z oliv in ga pridno žvečili. Ku- rili smo si z oljčnim lesom, ki gori kakor smola. Zjutraj smo v tem začasnem taborišču pu- stili nekaj desetih mrtvih. Siro- maki so ponoči pomrli zavoljo lakote in splošne oslabelosti. Dopoldne okoli 10. ure smo pri- šli pred Drač. V mesto samo nam je bil dostop zabranjen. Stala je tam italijanska straža. Le tovariš Fajdigi, ki je znal italijanski, se je posrečilo pri- ti v mesto. Spreten kakor je bil, je dobavil dobra 2 kg bele mo- ke, ki sem jo jaz kot kuhar svečano sprejel v skupno skrb. Okolica Drača je bila še izza balkanske vojne razbita, kakor

se bili tudi drugod po Albaniji še sledovi vojne, koder je leta 1912 prodirala srbska vojska. Mostovi so bili porušeni, le s težavo smo lezli čez tramove, ostanke mostišč. Vso pot smo videli polno nareis in drugega cvetja. Od Drača smo krenili na Kavajo. Kraja si niti nisem utegnil ogledati, ker smo vsi hi- teli, da nas ne zajamejo Av- strijci, o katerih se je govorilo, da se izkrcavajo v Draču. Toda bile so samo govornice, grozljiva propaganda nekakšne tedar- ne "pete kolone." Šli smo čez njive, koder je rasla pšenica. Ravan ob morju od Drača na- prej je plodna, tudi riževa pol- ja so tod in na teh močvirnih poljanah smo spet pustili pre- cej mrličev. (Dalje prihodnjič)

Slovinci pod Hitlerjem

(Nadaljevanje s 1 strani)

teh "komunistov" tudi po kon- čanem odseljevanju ni zmanj- kalo na Gorenjskem. Nepre- stano dovažajo nove. In ker so sedaj tam kot talci, ki jih ute- gnejo vsak hip poklicati na mo- rišče, si lahko mislimo, v kak- šnem strahu živijo iz dneva v dan. Ugotovljeno je n. pr., da je bilo ob koncu septembra v Begunjah zaprtih 200 Sloven- cev. Njihovo število se pa od časa do časa spreminja. Na svobodo se sicer redko kdo vr- ne. Mnogo jih mra v smrt iz maščevanja za "storjene zloči- ne," ki se kar naprej ponavljajo na zasedenem ozemlju, kakor bomo pozneje opisali. Včasih pa jih po nekoliko od- peljejo v druge zapore ali ta- borišča. Tako je bilo v začetku meseca septembra več odpelja- nih v taborišče Kraut na Koro- škem. Vsi "Begunci" od tedaj iskreno želijo, da bi tudi nje zadel ta vabljava usoda, ker na ta način bi vsaj ušli strahu

pred smrtjo kot talci.

Tudi v Št. Vidu nad Ljub- ljano se je godilo ujetnikom vse drugače, kot se jim je godi- lo, ko so bili še v Begunjah. V novih zaporih so bili izpostav- ljani hudim duševnim in teles- nim mukam. Tu so namreč uvajali svojo "častno" službo novi "cvetovi nemškega nara- da," mladi pripravniki za SA oddelke, po večini smrkvaci iz Kočevja. Ti so "samo za vajo" pretepali odlične slovenske mo- že, družinske očete in jih silili, da so se morali plaziti po dvo- rišču na golih kolenih in ko- molcih, dokler si niso kolen in komolcev do krvi odrgnili in popadali v nezavest. Kdor je začel pešati ali je že opešal, je bil neusmiljeno tepen. Ta ka- zen na dvorišču se je uporab- ljala za vsak najmanjši prestop- pek. Če je kdo n. pr. pogledal skozi okno, da bi videl, kaj se dogaja s tovariši na dvorišču in ga je opazila straža, je mo- ral takoj sam na kolena in ko- molce . . .

MALI OGLASI

- Brivec dobi delo**
Išče se slovenskega ali hrvat- skega brivca, ki bi vzel brivnico v najem, ali pa delal zame. Oglasite se pri
Louis Somrak
783 E. 222. St., Euclid, O.
- Delo dobi ženska**
Sprejme se ženska, ki bi de- lala v beer parlorju. Nobenega pranja ali kuhanja. Ne sme bi- ti prestara. Oglasite se pri
Louis Somrak
783 E. 222. St., Euclid, O. (x)
- šivilja dobi delo**
Delo dobi ženska, ki ima iz- kušnje v šivanju moške obleke. Vprašajte na 6905 Superior Ave. (x)

Still a NICKEL!

Coca-Cola

V STEKLENICAH

Coca-Cola izkazuje zvestobo našim vojakom na vojni s tem, da se strogo drži vseh odredb, ki jih je izdala naša vlada glede ra- be sladkorja. Čist sladkor je potreben, da proizvaža neprimer- no slast in okrepi, ki so Coca-Cola.

Coca-Cola izkazuje zvestobo z Amerikanci na domači fronti s tem, da jim preskrbi prav toliko Coca-Cola, kolikor je za njeno proizvodnjo sladkorja odmerjenega, za prav tako, kot je bila več kot 50 let. Nobene spremembe ni v kakovosti Coca-Cola. Nobene spremembe ni v ceni . . . Nikelj vam še vedno kupi tisti važen trenutek v vašem zaposlenem dnevu . . . *paavo, hi osveteži z ledeno-mrzlo steklenico Coca-Cola!*

Kadar vaš trgovec proda vso Coca-Cola, pomnite, da njegov pošten delež v Coca-Cola je manj steklenic kot jih je prodal prošlo leto. Ako ne dobite steklenice Coca-Cola danes . . . bolj- šo srečo jutri! Z veseljem boste sprejeli to žrtev v namen zmage . . . zlasti ker veste, da v vsaki steklenici Coca-Cola še vedno dobite kakovost prave vrednosti!

CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING CO.
Prospect 0333

SPOMLADANSKA RAZPRODAJA

se prične danes

za naše gospodarje in gospodinj

GLAVNA POSTAJA ZA DUTCH BOY WHITE LEAD, DUTCH BOY BARVO, DUTCH BOY OLJE IN DUTCH BOY DRYER

Polna zaloga barve vseh vrst za zunaj in znotraj

OVČJI GNOJ (SHEEP MANURE), VSAKO-VRSTNA UMETNA GNOJILA

TRIPLE XXX GNOJ — LIME — VIGORO BONE MEAL

Travno seme, Kentucky Blue Grass, Clover, Old English in Imperial travno seme.

LINOLEJ ZA KUHINJE

3 jarde za \$1.00

RAZNO VRTNO ORODJE PO ZNIZANI CENI

Come and get it!

Get what? Why, the Dutch Boy's newest product—Dutch Boy Pure White Lead Paint, of course. Here's an all "lead" paint that has everything: Intense whiteness, excellent coverage, durability, freedom from cracking and sealing. Fine for two-coat work on new or old outside wood.

GET IT HERE!

Dopoljemo na dom — Pokličite IVanhoe 1299

Anton Dolgan

15617 WATERLOO RD.

RDEČA KOKARDA

ROMAN IZ VELIKE REVOLUCIJE

STANLEY WEYMAN

"Če so vaši prijatelji opravi- li z nami, gospod de Saux, te- da j nemara lahko gremo svojo pot?" je rekel z glasom, ki ni bil nič kaj posebno trden.

Zajecljal sem nekaj neopred- eljenega in se pripravil, da bi ga spremlil, čeprav je bila mo- ja gostilna na nasprotni strani. Z nama sta bila samo oba Ha- rincourt in gospod de Gontaut. Ostali člani skupščine so bili že odnesli pete iz opasnega vrvenja ali pa so ga opazovali izpred kapitlja, kjer so bili os- tali, ko jih je ljudski val od- rezal od nas. Poudil sem gos- podu de Gontautu komolec; toda on ga je z ledenim naklo- nom odbil in se oklenil Harin- courtovega; in ko sem nato pri- stopil k markizu, mi je s hlad- nim nasmeškom odvrnil, da me noče več zadrževati.

"Uverjen sem, da se nam ni bati hudega, če vi ukažete, naj nas ne nadegujejo," je rekel porogljivo.

Molče sem se naklonil; tako je storil tudi on ter mi obrnil hrbet. Toda množica je pre- dobro razumela njegovo vede- nje ali pa je morda mislila, da sva se sprotela, zakaj še tisti mah je zahrnela in udarila za njim. Vzlic prizadevanju kova- ča Butona, ki je izkušal za- držati pobesnele ljudi, je jelo spet leteti kamenje; in marki- zeva družbica se ni bila napra- vila dvajset korakov, ko se je tolpa z divjim kričanjem vno- vič zagnila okoli nje. Hromost gospoda de Gontauta je ovira- la njegove tovariše, da niso mo- gli ničesar storiti. Za trenutek sem uzrl Saint-Alaisa, ki je z okrvavljenim obrazom hrabro zaslanjal starega plemiča s svojimi prsi. Videč, kaj se pri- pravlja, sem krenil za njimi; množica se mi je rade volje umikala, pozdravni klici so za-

orili iznova in veliki trg v žar- ki julijevi pripeki je nalikoval morju mahajočih rok.

Gospod de Saint-Alais se je obrnil k meni. Smehljaj se je; res, čuditi sem se moral dušev- ni moči, s katero je mahoma utajil svoje ponižanje in pre- okrenil topeve.

"Bojim se, da vas bo vendar- le treba nadlegovati," je rekel vljudno. "Gospod baron ni več mladenič in vaše ljudstvo, gos- pod de Saux, je nekoliko raz- posajeno."

"Kaj morem storiti za vas?" sem vprašal prisiljeno.

Srce mi ni dalo, da bi jih pre- pustil usodi, a z druge strani me tudi ni mikalo, da bi sprejel breme, ki so mi ga hoteli napri- ti.

"Spremite nas do doma," je dejal prijazno.

Obenem je vzel iz žepa to- bačnico in ponjuhal.

Množica je bila utihnila, to- da stregla je na sleherno našo besedo in kretnjo.

"Če mislite, da vam bo to koristilo," sem odgovoril.

"O tem ni dvoma," je živah- no rekel markiz. "Saj veste, gospod vikont, da se življenje in smrt vsak trenutek vrstita na svetu. Resnično, resnično vam povem: nov kralj se nam je rodil, čeprav je stari še živ."

Vzravnal sem se, da bi se uprj posmehu, ki je odmeval v njegovih besedah in zaničljivo igral v njegovih očeh. Množica se je razmaknila pred nami in odšli smo, spremljani po nje- nem psovaniu, med katerim so se oglašali pozdravni vzkliki na moj rovaš. Izprva sem jih hotel samo odvesti iz gneče; nato pa ubrati najkrajšo pot do svoje gostilne in se vrniti v Saux. Toda gruča množice nam je ostala za petami, tako da sem moral izpremeniti načrt. Baš toliko, da sem vedel, kdaj smo prišli do vrat Saint-alai- škega dvorca.

Markiza in njena hči sta sta- li v družbi svojih žensk na bal- konu in oprezali; spodaj, pred vrati, se je gnetla istotako ra- dovedna in vznemirjena vsa moška služinčad. Ko nas je madame de Saint-Alais zagle- dala, je izginila z balkona in se je pojavila na hišnem pragu. Osuplo se je ozrla najprej na nas in nato na ljudi, ki so nas zasledovali. Ko je opazila na Saint-Alaisevi ovrtnici kri, ga je vsa prestrašena vprašala, ali je ranjen.

"Nikakor ne, madame," je odgovoril z brezskrbnim gla- som. "Toda gospod de Gontaut je pal in se je nekoliko potol- kel."

"Kaj se je zgodilo?" je vpra- šala živahno. "Zdi se mi, da je vse mesto ponorelo! Pravkar sem slišala neznanski hrup in služinčad pripoveduje nekak- šno blazno historijo o Bastilji."

"Ta historija je resnična."

"Kako! Bastilja..."

"Je razdejana po sodrgi, ma- dame, in gospod de Launay je umorjen."

"Nemogoče!" je vzkliknila markiza in oči so se ji zaiskrile. "Ta starček!"

"Da, da, madame," je s hu- doбно milino odvrnil Saint- Alais. "Gospodje iz ljudstva ne poznajo osebnih ozirov. Na sre- čo," je nadaljeval in se ozrl na- me z nasmeškom, ki mi je po- gnal kri v obraz, "na srečo imajo voditelje, ki so pametnejši in razsodnejši od njih samih."

Toda markiza je preslišala te besede. Vsa njena misel je bila pri nezaslišanih dogodkih v Parizu. Lice ji je gorelo, oči

so jih bile polne solz; poznala je de Launaya.

"Oh, kaznovani bodo!" je vz- kliknila naposled. "Taka pod- lost in nevhvaležnost! Treba bi jih bilo žive nakolesiti! Uverje- na sem, da jih je kralj že kaz- noval!"

"Prej ali slej se bo moral odločiti za to, ako se še ni," je odvrnil Saint-Alais. "A razumeli boste, madame, da je v tem trenutku marsikaj narobe. Ljudem se je zvrtilo v glavi, da sami ne vedo, kaj delajo. Celo v Cahorsu smo doživeli never- jetne stvari. Gospod de Gontautu so se dejansko lotili in tu- di jaz nisem odnesel povsem zdrave kože. Da nima gospod de Saux svojega ljudstva tako na uzdi," je nadaljeval in me smehljaje se ošinil z očmi, "bi se bilo zgodilo še kaj hujšega."

Markiza me je srepo gledala in videl sem, kako ledeni na- sprotni meni, čim bolj se osve- šča, kaj je bilo. Vse življenje je izginjalo iz ošabnih črt nje- nega obraza.

Strogo me je merila od glave do nog. Za njo sem videl pre- plašene oči Denize in služinča- di, ki je vleka na ušesa. Nato je vprašala:

"Ali so oni tamle tudi ljud- stvo gospoda de Sauxa?"

Tako govoreč je stopila ko- rak naprej ter pokazala na tol- po zasledovalcev, ki so se bili ustavili nekaj v stran od dvor- ca in so nas neodločno opazova- li.

"To je samo peščica njego- vih ljudi," je malomarno rekel Saint-Alais; "samo njegova te- lesna straža, da se tako izra- zim. A nikar ga ne sodite pre- slabo; kot moja mati bi mu mo- rali biti hvaležni. Če mi ni po- vsem rešil življenja, mi je vsaj omogočil časten umik."

"Rešil vas je — s pomočjo teh ljudi?" je vprašala zanič- ljivo.

"Z njih pomočjo me je rešil njihov samih," je veselo nadalje- val markiz. "Toda za kake dni nam utegne biti njegova zašči- ta v korist. Uverjen sem, ma- dame, da vam je ne odreče, ako ga poprosite zanjo."

Z onemoglo besnostjo sem poslušal njegove besede, ki so me ošinjale kakor udarci s ko- robačem. Gospa de Saint-Alais me je še vedno gledala.

"Ali je mogoče, da se je gos- pod de Saux spajdašil s takimi lopovi?" je izpregovorila čez čas, z brezmejnimi zaničeva- njem kažoč na sovražno tolpo, ki je stala za menoj. "S podle- ži, ki..."

"Počasi, madame," jo je jed- ko ustavil gospod markiz. "Ne dovoljujte si preveč. V tem trenutku so to naši gospodarji in gospod de Saux je njihov človek. Zato je treba..."

"Nič ni treba!" ga je zavrnila z oblastnim glasom in bli- skajočimi se očmi. "Kaj! Ali mar hočete, da naj bom obzirna do takih predmetnih izvrškov —? Do blata na svojih črev- ljih? Do cestnih smeti? Niko- li ne! Jaz in moji ljudje nima- mo ničesar skupnega z izdajal- ci."

"Madame!" sem vzkliknil, zakaj njena krivost me je spravljala ob potrljenje. "Iz- pozabljate se! Če mi je bilo dano, da sem se zavzel za vašega sina, bodite uverjeni, da ni- sem storil tega iz zavržanosti, ki mi jo očitete."

"Ki vam jo očitam?" je vik- nila. "Kakor da je še treba očit kov spričo te podle sodrge, ki vas spremlja! Ali mislite, da morate vpiti! Doli kralj! da postanete izdajalec? Mar ni največji krivec tisti, kdor neti lažne upe in vara nevedneže? Tisti, ki namigava, česar se iz- reči ne upa, in potuhnjeno ope- zarja na to, kar ga je obljubiti strah? Ali ni to najhujša obli- ka izdajstva? Sramota na va- šo glavo, gospod!" je nadalje- vala. "Če bi vaš oče..."

"Oh," sem vzkliknil, "to je nezaslišano!"

S trpkim porogom mi je vr-

gla besedo nazaj.

"Da nezaslišano! Nezasliša- no je, da drhal zavzema kralje- ve trdnjave in da bosjaki ubi- jajo stare kavalerije. Nezasliš- šano je, da plemiči pozablajo svoj rod in se bratijo s pobu- njenimi psi. Nezaslišano je, da se kraljevo ime zasmehuje in oskrunja z vzdevki! Vse to je nezaslišano, a vse to se nas ne tiče. To je vaše delo. In vi," — kakor da sem se vdrl v zem- ljo, je zdajci pogledala preko mene ter se obrnila k tolpi si- romakov, ki so stali nekaj ko- rakov od nas ter z divjimi obra- zi poslušali njene besede, — "vi ubogi bedaki, nikar se ne dajte varati. Ta plemič vam je najbrže pripovedoval, da na Francoskem ni več kralja in da posledje ne bo ne davkov ne tla- ke; da bodo prosjaki povišani v milijonarje in da postanejo vsi lopovi plemenita gospoda! Nu prav, verjemite mu, če vas to zabava. Toda za zdaj glej- te, da se izgubite. Spravite se izpred mojega dvorca. Izgini- te, ali pa pokličem svoje hlap- ce, da vas z biči poženejo po ulicah! Poberite se v svoje pe- sjake, pa brž!"

Udarila je z nogo ob tla in jaz sem ostrmel, ko sem videl, da so se ti ljudje, čeprav bi bili morali izprevideti jalovost nje- ne groznje, klavrno raztepli na vse strani — res kakor psi, s katerimi jih je primerjala. Še nekaj trenutkov in ulica je bila prazna. Le komaj sem verjel svojim očem: prav tisti možje, ki bi bili malone ubili gospoda de Gontauta in potolkli marki- za s kamenjem, so se dali ukro- titi ženski! Ko je izginil po- slednji izmed njih, se je z za- rečim obličjem in z očmi pol- nimi zaničevanja vrnila k me- ni.

"Evo, gospod," je dejala, "zapomnite si ta nauk. Zdaj vi- dite, kakšno je vaše vrolo ljud- stvo! In zdaj, gospod, se sprava-

vite tudi vi! Od današnjega dne so vam moja vrata zaprta. Ne maram, da bi bila hiša zato- čišče izdajalcev; niti za trenu- tek ne!"

Z istim ošabnim preziranjem, ki je bilo omamilo množico, je iztegnila roko, kažoč mi, naj grem; toda preden sem se obr- nil, sem ji rekel pred vsemi:

"Moj oče je bil vaš prijatelj, madame."

Trdo me je pogledala, ne, da bi odgovorila.

"Zato bi bilo po mojih mislih bolj pravično," sem povzel, "da bi me branili, nego da me žalite. Vsekako ste storili vse, kar ste mogli, da me zapeljete v izdaj- stvo, pa naj sem še tako zvest podanik njegovega Veličanstva. Prosim vas, gospa markiza, da tega v bodočnosti ne pozabite."

To reki sem odšel, tresoč se od srda.

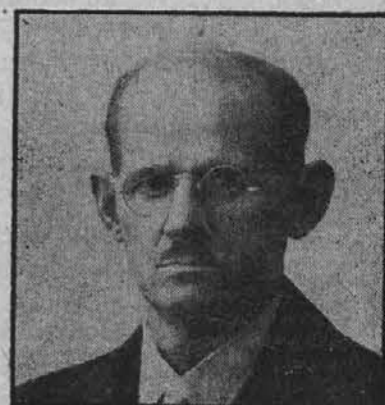
Množica se je bila med tem deloma poizgubila s trga, toda zbirala se je po sosednjih ulicah, kjer so stali ljudje v gru- čah in strastno razpravljali o dogodkih; beseda "Bastilja" je bila vsem na ustnicah. Kjerkoli sem se pokazal, so se mi umi- kali in odkrivali. Vzkliki "Bog vas blagoslavi, gospod de Saux!" in "Da, vi ste dober človek!" so mi božali ušesa. Hrupa in vročice je bilo manj nego dopoldne, toda povsod se bil še bolj preteč od nevihte, ki je divjala pred njim. Večina skupščine se je bila v naglici razkropila, zakaj videl nisem niti enega njenih članov; toda širil se je glas, da so se prese- lili zborovat v kasarno. Nihče me ni nadlegoval; zajahal sem konja in ostavil mesto, ne da bi bil srečal Louisa.

Mudilo se mi je, da bi bil že zvala ljudskega tribuna. Rad postal drugi Retz ali Beau; ljudstvo me je bilo glasilo za svojega rešitelja; je vriskalo moje ime. Ali se okitim s tem naslovom? Naj sprejemem to vlogo? Prav opasna, druga pa strma in zoprna. Markiza me je bila na-

(Dalje prihodnjic.)

Vabilo na plesno veselico

ki jo priredi
DRUSTVO LOZKA DOLINA
(LOZ VALLEY)
v soboto 11. aprila
V TWILIGHT DVORANI, 6025 St. Clair Ave.
Začetek ob osmih zvečer. Vstopnina 30 centov
GODBA: JOHNNY PECON
Vas prijazno vabi ODBOR

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potri naznanjamo sorodnikom in prijateljem žalost- no vest, da je previden s tolažili svete vere v Bogu preminil naš nad vse ljubljni soprog, oče in stari oče

Anton Jerak

Pokojni je bil rojen dne 19. aprila, leta 1869, vas Raka pri Krškem na Dolenjskem. Preminil je hitre in nenadne smrti dne 8. marca ob 8. uri popoldne ter bil pokopan iz August F. Svetekove pogrebne kapele po opravljeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebo- vzete na Holmes Ave. na sv. Pavla pokopališče dne 11. marca ob 9. uri dopoldne. Poleg žalujoče soproge, enega sina, dveh hčerk, vnukov in vnukinj zapušta v stari domovini sina Jožeta.

V globoki hvaležnosti se želimo najlepše zahvaliti vsem onim, ki so položili vence ob krsti blagopokojnega. Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo sledeči: Mr. in Mrs. A. C. Kotar, Mr. F. Spenko, Mr. Sr. Mrs. F. Braddock in hčere, Mr. in Mrs. Joe Vene, Mr. in Mrs. Rožar, Mr. in Mrs. Frank Kramer, Mr. in Mrs. Jack Janc, Mr. in Mrs. F. Sluga, Mr. in Mrs. F. Spenko Jr., Mr. in Mrs. E. Bozich, Mr. Joseph Mrgole, družina L. Zupancič, Mr. in Mrs. E. Klemenčič, Mr. in Mrs. A. Ogrin, Mr. in Mrs. Joe Markel, Mr. in Mrs. Frank Zagar, Mr. in Mrs. J. Rossman, Mr. John Glavac, re- lishman družina, Mr. Urban Praznik, Mr. in Mrs. Matjassich (Za- paniel), Mr. in Mrs. Frank Kozar, Mr. in Mrs. F. Gorup, Mr. in Mrs. L. Skok, Mrs. Selma Knapp, Storehouse Employees of N. Y. C. R. R., Glavac družina, Gregorin družina, Jerak družina.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo številni darovalci za svoje maše, katere se bodo darovale v mirni pokoj blage duše. Našo najlepšo zahvalo naj velja sledečim: Mr. in Mrs. L. Metelko iz Indianapolis, Ind.; Mr. in Mrs. Frank Junkar, Mr. in Mrs. T. Zulec, Mr. John Gorski, Mr. in Mrs. Jelecic, Mr. in Mrs. F. Jarm, Mr. in Mrs. Anton Rossman, Mr. in Mrs. Klemenčic, Mr. in Mrs. Kosi, A. Jagodnik, Mrs. Rijavec, Mr. in Mrs. Stark, Mr. in Mrs. Kosi, Mrs. Lucy Glavac, Mr. in Mrs. Kopena, Mr. in Mrs. Bucar, Mr. in Mrs. John Rozman, Mr. in Mrs. Williams, Mrs. Chas. Krall, Mr. in Mrs. Frank Stopar, Miss Helen Peck, Mr. in Mrs. Frank Mar- rich, Mr. in Mrs. Eisner, Mr. in Mrs. Kotar, Miss Antonette Ros- man, Mr. in Mrs. Bukovnik, Mr. Erastar, Mr. John Hren, Mr. in Mrs. Vene, Mr. Gabriel Russ, Mr. in Mrs. J. Markel in družina, Mr. in Mrs. A. Seday, Miss Rose Urbančich, Mr. in Mrs. F. Arko, Mr. John Turk, Mrs. Julia Metelko, Mr. John Petric, Mrs. Joha- na Gorisek, Mr. Louis Cvertnik, Mr. in Mrs. J. Jane, Mrs. J. Okleson, Mr. in Mrs. Zupancic, prijateljice od društva Collinwood Hive, Maccabees, Mr. Joseph Mikovich, Mrs. A. Kausek, Mr. in Mrs. Pirman, Mr. in Mrs. Zdesar, Mr. in Mrs. Yuricic, Mr. in Mrs. Grabner, Markel družina, Mr. in Mrs. Prelogar, Mr. Anton Bar- ga, Mr. in Mrs. F. Oberstar, Louis Jarm, Ann Mikovich, Mrs. Julia Struna, Mrs. Novak, Mrs. Rose Paulich, Mrs. Mary Kras.

Iskrena hvala vsem onim, ki so dali svoje avtomobile za svoje voz spremljevalcev na pokopališče brezplačno na razpolago. Našo zahvalo naj prejmejo sledeči: Mr. Bill Kozar, Mr. Anton Rossman, Mr. Frank Race Sr., Mr. Jack Jane, Frank Spenko Jr., E. Klemenčic, Mr. Frank Jarm, Mrs. A. Kotar, George Pular, Mr. A. Ogrin, Mr. V. Godina, Mr. A. Praznik, T. Zdesar, Frank Spenko, A. Baraga, Mary Podnar, Mrs. F. Jackson, Peter Stachik, Mr. Tom Brown, Mr. J. Rayn.

Najlepšo zahvalo naj prejme misionar Vitus Hribar za po- delitev svetih zakramentov za umirajoče, opravljeno zadušnico in cerkvene pogrebne obrede.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo prijatelji pokojnega za nošnjo krste na zadnjem potu v večnost.

Iskrena hvala pogrebnemu zavodu August F. Svetek za lepo urejen pogreb, vso najboljšo postrežbo ter vsestransko naklonje- nost.

Iskrena hvala vsem onim, ki so prišli pokojnika kropiti, so pol- njem čul, nas tolažili, kakor tudi oni, ki so se udeležili zadušnice in ga spremljali na pokopališče k večnemu počitku. Hvala vsem za vse, kar so nam dobrega storili ob času največje žalosti v družini.

Dragi in ljubljeni soprog ter dober in skrben oče. Nenaslo- vno in nepričakovano Te je božja Previdnost poklicala k sebi in nas ostavila v veliki žalosti in jadu v blagost pomnila na Tvoje blago srce. Globoko žalostni klečimo na Tvojem svetem grobu, odno- sam polzi preko lica v milih prošnji k Vsemogočnemu: Daj našemu ljubljenumu soprogu in dobremu očetu večni počitek v Tvoji zemlji do svidenja nad zvezdami!

Zalujoči ostali:
MARIJA JERAK, soproga,
ANTON in JOSEPH, sinova,
JOSEPHINE GLAVAC in MARY GREGORIN, hčerki,
snaha, setje in vnuki.

Cleveland, O., 9. aprila, 1942.

RABITE PLIN NA BOLJ PREVIDEN NAČIN!

Moderni načini, ki prihranijo denar pri rabi plina, dajo tudi večjo zadovoljnost in so

sedaj PATRIOTIČNA DOLŽNOST

Naravni plin je zelo potreben za zmago v tej vojni. Zahteva ga produkcija in obdelava VOJNEGA JEKLA — za oklepne plošče ter za mnogo, mnogo drugih potreb.

Vsaka najmanjša količina plina je velike važnosti za vojno produkcijo.

Ekonomske, vsakdanje, plin varčujoče navade naših 530,000 odjemalcev napravlja zelo veliko razliko v naši zmožnosti dajati vojnim industrijam plin ob času, ko ga najbolj potrebujejo.

Vaša dnevna plin varčujoča navada pomaga "da se vrtijo naprej."

Ali ne boste potem za čeli se- daj in prakticirali plin varčujoče navade vsak dan?

To je stvar SODELOVANJA in vas prosimo za VAŠO POMOČ.

THE EAST OHIO GAS COMPANY

Zdaj!

Kupite U. S. Obrabne Bonde, da pomagate va- ši deželi in sebi.

Society for Savings PUBLIC SQUARE

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEnderson 9231

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.
KEnmore 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

RE-NU AUTO BODY CO.

982 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje. Welding!
J. POZNIK — M. ZELODEC
Glenville 3830.

FR. MIHOČIĆ CAFE

7114 St. Clair Ave.
ENdcott 9359
6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se priporočamo za obisk.
Odprto do 2:30 zjutraj

Vsak petek F I S H F R Y

FINA PIJAČA
Se pripravljamo
KERN NIGHT CLUB
16901 Greenwood Ave.
JOSEPH in FRANCES KERN, lastnika